

Middelharnis 8 april 2020

Beste mensen, lieve Exodianen,

Nog drie dagen, dan is het Pasen. Drie bijzondere dagen, dat wel. En zeker in deze tijd zal iedereen het wel als heel speciaal ervaren, als we Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Stille Zaterdag met elkaar gaan beleven.

Op Witte Donderdag lezen we altijd het verhaal van de voetwassing. Jezus, de zoon van God, gaat door de knieën om zijn leerlingen te laten zien wat dienstbaarheid is. En Hij laat zien, dat je nog zo'n hoog gevoel over je roeping kunt hebben, maar dat dat niets voorstelt als je niet bereid bent om ervoor door de knieën te gaan. Om mens Gods te zijn, en om er voor de mensen van God te kunnen zijn, zijn wij dienstbaarheid aan elkaar bijna verschuldigd. En dat niet op een onderdanige of kruiperige manier, maar laat ik maar zeggen: waardige dienstbaarheid.

Die houding kan ons als voorbeeld dienen. Hoe draag je je lot, hoe ga je om met je roeping? En dat geldt ook, en misschien wel in het bijzonder in deze Rare Week: met waardigheid en in de grootst mogelijke dienstbaarheid. Er voor elkaar blijven, en met rechte rug de dingen dragen die we te dragen krijgen. Zo dien je niet alleen jezelf en je directe naasten, maar misschien wel heel de samenleving in deze Rare Tijden.

God be in my head, and in my understanding;
God be in mine eyes, and in my looking;
God be in my mouth, and in my speaking
God be in mine heart, and in my thinking;
God be at my end, and in my departing.

God zij in mijn hoofd en mijn verstand;
God zij in mijn ogen en mijn blikken;
God zij in mijn mond en in mijn spreken;
God zij in mijn hart en in mijn denken;
God zij bij mijn eind en bij mijn afscheid.